

Nemci so že izpraznili Cassino

Iz mesta beže, da uidejo pasti zaveznikov. Amerikanci že naskakujejo Hitlerjevo linijo potem, ko so strli Gustav linijo.

London, 18. maja. — Nemška časnikarska agentura D. N. B. je danes uradno poročala, da so nemške čete izpraznile Cassino. Zavezniška poročila so še sinoči trdila, da ogrožajo Cassino od severa Angleži, pri katerih so kanadske in poljske čete in da je angleško topništvo včeraj naravnalo na mesto in na hrib nad mestom, kjer je stala opatijska, največji topniški opej.

Klerk je obtožen, da je ukradel gazolinske kupone pri odboru

Cleveland, O. — Zvezni komisar Nicola je izdal zaporno povelje za Roberta A. Dissauer, ki je bil tajnik pri odboru za racioniranje št. 6. Bil je postavljen pod \$2.000 varščine do 31. maja, ko pride njegov slučaj na obravnavo.

Urad za kontrolo cen dolži Dissauera, da je vzel pri odboru gazolinskih kuponov, ki so vredni najmanj za 1.000.000 galonov gazolina. Urad zdaj preiskuje, če ni zmanjšal tudi kaj kuponov za živila in kolesa. Preiskava je dozdej že dognala, da je lastnik nekega nočnega kluba dobil 35.000 rdečih znamk.

Policijska je tudi dognala, da je pri neki banki v mestu varnostna shramba na ime Mrs. Eleonore Minnery in Dissauer. Mrs. Minnery je bila svoje čase uslužbenka pri tem odboru, potem je pa dobila delo pri uradu za transportacijo. Varnostni predal včeraj še niso odprli. Dognali so, da je Dissauer kupoval rože za Mrs. Minnery, enako tudi ženam štirih uradnikov pri uradu za transportacijo ter jim prirejal partyje.

Čestitamo!

Mrs. Jane Lausche, soproga našega župana Franka Lausche, je včeraj odpotovala v Washington, da bo tam s svojim možem praznovala 16-letnico srečnega zakonskega življenja. Župan Lausche je v Washingtonu po uradnih opravilih. Prihujenemu paru kličemo: še na mnoga leta!

Pozdravi iz Floride

Mrs. Helen Perlin in hčerka Rose pošiljata iz St. Petersburg, Florida, najlepše pozdrave vsem prijateljem in znancem.

Naši fanije — vojaki

V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Frank Samsa iz Kewanee Ave. je bil potrjen k vojakom 16. maja in bo odšel k mornarici 19. maja in sicer v Washington, D. C. kot Warrant Officer. Frank je član podružnice št. 8 SMZ in sicer že 27. član te podružnice, ki bo služil Strica Sama. Želimu srečo in zdravja.

St. F. Campa, 15013325 M. P. Detach, Jackson Barrack Area, New Orleans, La, bo odšel vedno vedel, kaj se godi novega po Clevelandu. Njegova sestra mu je namreč naročila sobotno Ameriško Domovino za eno leto.

Mrs. Ray Sternot, roj. Magdalence, 10713 Prince Ave. je

naročila sobotno Ameriško Domovino za svojega soproga Raymond S. 1/C, ki služi pri mornarici nekje na Atlantiku.

Mrs. Wm. Tomšič, 986 E. 63. St. je naročila sobotno Ameriško Domovino za svojega soproga Sgt. Bill Tomšic, ki služi v ameriški armadi nekje v Italiji. Bill je sin družine Mr. in Mrs. Anton Tomšič iz 18515 Musko-

Pvt. Louis F. Gliha sporoča, da ima zdaj nov naslov in sicer: Pvt. Louis F. Gliha, 35065748 Btry B 330 AAA S/L Bn. AAFAC, Orlando, Fla.

Vojak je dobil dopust za 100-letnico svojega očeta

Italija. — T/Sgt. Arthur Hasler, ki služi pri ameriškem letalskem koru v Italiji, je dobil dopust, da bo šel domov v Genoa, N. Y., da bo narazoč, ko bo njegov oče praznoval 100-letnico svojega rojstva. Vojaku je izposloval takojšen dopust predsednik Roosevelt; kate-

SLOVENSKI MORNAR JE BIL UBIT V LETALSKI NESREČI

Mornariški oddelek je obvestil Mrs. Mary Kolman, 988 E. 220. St., Euclid, O., da je bil njen sin S 2/C Anton Lončar ubit pri letalski nezgodi 24. aprila nekje na Atlantiku.

Star je bil 22 let in je dovršil treningo kot torpedoman lanske pomlad v Newport, R. I. K mornarici je stopil 14. septembra 1942. Prej je delal pri Euclid Electric Co. in je gradil na Shore High soli. Njegov brat Ignac je sedaj v mornariški treningi v Great Lakes, Ill.

Slavka v Detroitu je odpovedana

Washington. — Vodstvo zveze predelavcev, ki so stavkali v 13 tovarnah v Detroitu, vsled česar je počivalo do 60.000 delavcev, je odpovedalo stavko in ukazalo članom, da se povrnejo takoj nazaj na delo.

Do te odločitve je prišlo kmalu potem, ko je načelnik ameriške zračne sile, general Arnold, povedal unijskim uradnikom, da bi ta stavka, ako bi se nadaljevala, lahko prekrizala vse načrte za invazijo.

Iz raznih naselbin

Chicago. — V bolnišnici Oak Forest je umrl John Pichman, star 78 let in doma iz Trnja pri Škofji Loki na Gorenjskem. Zapušta štiri sinove.

Benld, Ill. — Mary Thomas, heč znane Vidmarjeve družine je bila 8. t. m. operirana na nogi. V bolnišnici Barnes v St. Louis, Mo., so ji prerezali stopalo, v katerem se je nahajala zlomljena šivanka 16 let. Njen mož, ki je pri vojaki, se tudi nahaja v vojaški bolnišnici v Santa Ani, Cal.

Jefferson, O. — Štirinajst let star deček Patty Seme je utonil, ko se je prevrnil čoln, v katerem se je nahajal z dvema tovarišema. Tovariša sta se rešila, Patty pa je utonil, čeprav je bil dober plavalec. Deček je imel škornje iz gumija, ki so se, ko je padel iz čolna, napolnili z vodo, kar ga je potegnilo na dno, da se ni mogel rešiti. Zapušta očeta, pet sester in tri brate.

Še na mnoga leta!

Mrs. Mary Oblak, 15220 Saranac Rd. praznuje danes 65-letnico svojega rojstva. Sorodniki, prijatelji in znanci ji iskreno čestitajo ter ji žele še mnogo zdravih in zadovoljnih let.

Novi bolniki so dospeli v vojaško bolnišnico v Parma Heights

Ogromna ambulančna letala so pripeljala v torek večer v novo vojaško bolnišnico v Parma Heights pri Clevelandu 49 ranjenih in bolnih vojakov z raznih front onstran morja. To je bilo prvič, da so ranjene vojake vozili v letalih na razne kraje po Ameriki iz sprejemnih bolniških postaj na obrežju. Kljub raznih boleznim in ranam so bili vsi srečni, da so zopet na domači zemlji v dobri oskrbi.

Med drugimi, ki je bil pripeljan v Crile bolnišnico je tudi T/5 Charles L. Hočevar iz 15916 Raymond Ave., Maple Heights, O., in pa podporočnik Margaret F. Zitnik iz Girard, O., vojaška bolničarka, ki je služila na angleškem otočju.

Charles Hočevar je bil čez morje štiri mesece in je bil poslan domov za zdravljenje na revmatični mrzlici. Star je 20 let in sin Mr. in Mrs. Charles L. Hočevar.

NAJVEČJI ZEMLJEVID SVETA BO NA PUBLIC SQUARU

Na public squaru, zapadno od starega poštnega poslopja, bodo postavili leseno ogrodje, 35 čevljev dolgo in visoko kot trinadstropna hiša in na tem ogrodju bo razpeta največji zemljevid na svetu, dar dnevnika Cleveland News publikli.

Na tem zemljevidu bodo vsak dan zaznamovali napredovanje zavezniških čet, ko bodo prišle z invazijo na Evropo. Tako bo lahko vsak videl, kako zavezniki napredujejo.

Na zemljevidu bo vsa Evropa, del Severne Afrike, angleško otočje in del Irske. Zemljevid bo vsak dan kazal spremembe na evropskem bojišču, kakor bodo prihajala poročila po radiu in kablu. Vsak večer bo zemljevid močno razsvetljen do polnoči. Vsaka armada, tako zavezniške kot sovražniške, bodo posebej zaznamovane, da bo lahko vsak videl, kje je katera in kako napreduje ali se umiče.

Nov grob

Po dolgi bolezni je umrl rojak Anton Krall, po domače Kraljev Tone, star 78 let. Doma je bil iz Marinče vasi, fara Krka, odkoder je prišel sem pred 45 leti. Bil je član društva Najsv. Imena fare sv. Lovrenca. Tukaj zapušta žalujoče hčere: Angelo Arko, ki vodi znano cvetličarno, Veroniko Skufca, Mary Gliha, ki vodi Katy's Kozy Korner Café, sinova Anton in Frank, pastorko Julijo Turk, 18 vnukov, sestro Josephine Strohen, v stari domovini pa eno sestro in enega brata. Pogreb bo v ponedeljek jutraj ob 8:30 iz hiše za. 3580 E. 78 St. v cerkev sv. Lovrenca ob devetih pod vodstvom Louis Ferfolia. Naj mu bo lahka ameriška zemlja, preostalom sožalje.

Prevzem gostilne

Mr. in Mrs. John Modic sta prevzela gostilno "Modic Cafe" na vogalu 123. ceste in Harvard Ave. Odprtijo bosta imela v soboto in prijazno vala bita prijatelje in znance na obisk.

UNIJSKI DELAVCI SO ODGLASOVALI ZA STAVKO

Z 7 proti 1 so uslužbenci clevelandske ulične železnice odločili, da gredo v soboto o polnoči na stavko. Vodstvo pripravlja zasilno transportacijo.

Cleveland, O. — V soboto o polnoči bodo šli uslužbenci pri ulični železnici na stavko, tako so včeraj določili z 2.484 proti 365 glasovom. Čas za stavko so določili unijski uradniki že zadnji petek. Članstvo je včeraj samo glasovalo, če je za stavko ali ne. Vodstvo unije je tudi določilo, da je potreba za stavko dve tretjini glasov.

Vodstvo ulične železnice je takoj storilo potrebne korake, da preskrbi prevoznino delavcem, zlasti onim, ki delajo v vojni industriji. Apeliralo se bo na tovarne, naj naročijo delavcem, ki se vozijo s svojimi avtomobili na delo, naj spotoma poberejo kolikor mogoče največ drugih delavcev.

Vodstvo ulične železnice bo tudi apeliralo na vse lastnike avtov po mestu, naj za časa stavke vozijo po cestah, kjer so proge ulične železnice in busov in naj poberejo ljudi, ki bi šli radi na delo.

Ako bo stopila vlada v ta spor, še ni znano. Včeraj je izjavil lokalni direktor vojnega posredovalnega odbora, da bo vlada stopila vmes samo tedaj, če se obrne nanjo unija in vodstvo polične železnice in tudi tedaj samo kot svetovalec.

William Finegan, predsednik Clevelandске delavske federacije je naročil trem članom te federacije, ki so v županovem vojnem odboru, naj se ne udeležijo nobene seje, ki bi jo sklical župan Lausche za ta slučaj.

Uslužbenci ulične železnice so glasovali za stavko radi nespornost razuma glede plače. Unija zahteva od vodstva 7 centov na uro priboljška, vodstvo železnice je pa zadnji teden dovolilo 2 centa tam, kjer obratujeta voz dva uslužbenca in 5 centov tam, kjer obratuje voz ali bus ena oseba.

Politične konvencije

V petek večer bo konvencija demokratske stranke iz okraja Cuyahoga, v soboto večer bo pa konvencija republikanske stranke. Računajo, da bodo demokratski ponovno izvolili Ray T. Millerja načelnikom, republikanci pa kongresnika Benderja. Slišati je o opoziciji, pa ni dovolj močna, da bi spremenila status.

Na obisk iz Kanade

Iz Kanade je prišel na obisk Anton Novak s sinkotom, da obišče strica svoje soproge, Mr. in Mrs. Joe Rose. Na obisku bo tudi pri družini Mr. in Mrs. Nikolaj Sustin. Dobrodošla v naši metropoli.

K VOJAKOM GA BODO VZELI, TODA SVOJEGA OTROKA MORA PUSTITI DOMA

Fort Sheridan, Ill. — Albert Caponetto, star 29 let, se je zglasil pri naborni komisiji, ki je debelo gledala rekruta, ki je pestoval svojega 11 mesece starega sinkota.

"Ne morem drugače," je povedal novinec. "Moja žena leži v postelji že od lanskega junija in ne more skrbeti za otroka, drugih ljudi pa nimam, da bi ga jim izročil Prinesel sem ga torej kar s seboj."

Albert je dobil prej oprostitvev od vojaščine, ker je delal v vojni industriji. Toda rok je potekel 5. maja in ni napra-

IZ BOJNE FRONTE

(Četrtek, 18. maja)

INVAZIJA—General Eisenhower poroča, da ima zbranih 50 divizij (okrog 600.000 mož) in 80.000 parašutarjev v južni Angliji. Ladje, ki bodo vozile vojaštvo k invaziji na Evropo, so natrpane po angleških pristaniščih.

V ZRAKU—Slabo vreme nad Evropo ne pusti zračnih ofenziv. Že štiri dni se ni prikazal nad Nemčijo noben zavezniški bombnik.

PACIFIK—Ameriške čete so v boju z Japonci 34 milj južno od zavzetega Aitape na Novi Gvineji.

RUSIJA—Ruski bombniki so napadli Minsk in druge nemške železniške centre.

BURMA—Zavezniki so v zeli Japoncem vso ofenzivo v bojih na Burmi.

Zavezniki so razbijali ob norveškem obrežju

London. — Mornariška letala, ameriškega izdelka, so se dvignila z nosilcev letal, katere so spremljale angleške bojne ladje ter bombardirale nemške ladje ob norveški obali in nemške naprave na norveškem obrežju. Napad so izvedli 130 milj severno od Bergena in 180 milj južno od Trondheima.

Bombe so zadele sedem ladij ter jih več ali manj poškodovale. Na obrežju so pa bombe zadevale oljne tanke in tovarne za ribje olje. Devet nemških letal, ki so hotela preprečiti napad, so zavezniki sklatili, dočim so jih sami izgubili pet.

Clevelandčan ubit v zrakoplovni nesreči

Nek mornariški zrakoplov je treščil ob hangar na letališču Lakehurst, N. J. Pri tem se je odtrgala kabina, v kateri je bila posadka in padla 258 čevljev globoko na tla. Deset mož posadke je bilo ubitih, med temi Clevelandčan Leo W. Hajduk, iz 13313 Benwood Ave., ki je bil radijski operator.

Dobro je, če vesle

lini vojak, ki danes ne more ali ne smejo nositi jeklenih ali kakih 100.000 "siks" radije, ki se bore v angleški radijski. Njih vera jim prepove, da bi si strigli lase, zato nosijo zvite v klopčič vrhu glavo pa imajo pokrito s črno, za katerega je potrebno 12 do 16 jardov blaga.

11. avgusta 1939 pa do novembra 1943 se je zvišala cirkulacija papirnatega denarja med ameriškim prebivalstvom za 178 milijard. Nekateri imajo banke radi trgovine, nekateri jih pa da se izognejo davkom, drugi jih imajo, da kupujejo črni borzi, ki vedno zahtevajo gotov denar. Na primer, avgusta 1939 je bilo v cirkulaciji 405.000 bankovcev po \$1.-, novembra 1943 jih je bilo že 729.000. (Urednik bi rad vedel, kako vendar izgleda bankovec za tisoč dolarjev.)

11. julijem 1941 in 1. junijem 1944 so oblasti v Zed. državi popolnoma zatrle javne 663 mestih. Posledica tega je, da so se zmanjšale spolne vezi v armadi in mornarici od 10.000 na 1000 vojakov v letu 1940, na 25 v letu 1943.

pro bojno letalo tipa P-38, ki leti 300 milj na uro z enim izmed dveh motorjev, kakor ima 1.500 konjskih

37 tednov po prvi svetovni vojni je prešla Madžarska iz republike, potem v kraljevino, nato v nemško državo in potem v nemško vlado pod diktatorjem. Madžarska ima torej v nemški vladi svetovni re-

valovalna komisija, pri kateri sodelujejo 17 držav in ki razločuje zločine posameznih narodov in listi dozdej že 15.000. članov te komisije so tajniki, ki se naciji ne maščejo njih sorodniki doma.

zastav, ki plapolajo v ameriški vladi. Kongresni predstavniki obiščejo nastavo na drog za en dan, da bi podarili kakor organizacijo soli doma, ker ima s soljo veljavo, ko je plapolajo v kapitolum.

valci mnogih dežel v ameriški imperiji že štiri leta vsak dan postojte za eno v spomin padlim vojakom te in prve svetovne vojne. Večina povsod je ta ob devetih zvečer. Na opozori ljudi na to radio.

valci mnogih dežel v ameriški imperiji že štiri leta vsak dan postojte za eno v spomin padlim vojakom te in prve svetovne vojne. Večina povsod je ta ob devetih zvečer. Na opozori ljudi na to radio.

1943 so v Zed. državah na 3400 mestih, ko so iskali v 450 slučajih so olje res ostalo trganje je bilo pa

Kdo je izgubil

EDD na Waterloo Rd. je izgubila ženska ročna torbica z nekaj denarjem. Lastnik jo dobi, če vpraša pri osrednji istotam.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HENDONSON 6228 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3, 1878.

83 No. 117 Thur., May 18, 1944

Cilji Rusije na Balkanu

II.

Cenzorji v Kairu in Londonu zatrejo vsa ali skoro vsa poročila, ki bi bila ugodna za Mihajloviča ter vzpodbujajo fabriciranje ponarejenih poročil, ki so ugodna za komunistične partizane in njih vodjo, Josipu Brožu. Pri tem izdajajo direktive za časniškarska poročila, s katerimi skušajo najti podporo za "osvobodilno" Titovo komunistično vladno v zapadni Jugoslaviji. Ameriško javnost vodijo v konfuziji proti točki, ko bo Rusija stopila pred Anglijo in Zed. države, češ, Balkan je okupiran ter bo zahtevala popolnoma proste roke v južni in južnovzhodni Evropi.

Angleška in ameriška pomoč Draži Mihajloviču je začela ponehavati proti koncu septembra NA ZAHTEVO RUSIJE. To dejstvo je bilo uverljivo po piscu tega poročila na podlagi neovrgljivih angleških virov, vključno tujih agentov, ki so bili udeleženi pri tem delu, po specialistih, ki so bili določeni Mihajlovičevi armadi kot posredovalci med njim in zavezniki, po letalcih in jugoslovanskih agentih, ki so dospeli v Carigrad direktno iz Jugoslavije.

In vendar skušajo tukaj v Zed. državah spretni sovjetški in pro-sovjetški propagandisti in taki kot je Louis Adamič, zaslepiti ameriško javnost o neomajani zvestobi in neomahljivim odporom lojalnih Mihajlovičevih borcev, skušajo oblatiti Mihajloviča samega in člane jugoslovanske vlade v pregnanstvu, dočim skušajo pripreči uporniki hrvaški in slovenski voz rdeči zvezdi, ki naj zablesti nad Jugoslavijo. Zlasti Adamič se zdi, da je zapustil vse znake političnega razuma ter oblekel plašč konfuznega in histeričnega mesija za slovenski nacionalizem. Ko je, na primer, udaril po vodji jugoslovanskih četnikov, je zapisal Adamič: "... nobenega dokaza ni govorilam ... da je bil Mihajlovič kdaj plačan tujezemski agent." No, nobenega dokaza tudi ni, da bi bil Adamič plačan agent Moskve. Toda njegova knjiga, njegovi govori, njegovi radijski govori in predavanja, kot članki, brošure, izrazito pro-komunistične, imajo čudovito sličnost.

Ko sem se vrnil pred dvema mesecema v Zed. države potem, ko sem skoro pet let poročal iz Evrope vključno iz Jugoslavije, Turčije in bližnjih glavnih mest, kamor sem dobival izvrstna poročila iz okupiranega Balkana, sem strmel, ko sem našel tukaj strupeno in podlo kampanjo proti Mihajloviču in ko sem videl, kako je nepoučena in nedolžna ameriška publika to propagando požrla.

Ta poročevalec je še vedno mnenja, da je Louis Adamič samo orodje sovjetskih agentov, ki so igrali na njegove slovensko-ameriške tendence in da njegovo novo rojeno mnenje o politiki Balkana ni poglajalo in zraslo samo po sebi. Kot pro-Titove in anti-Mihajlovičeve kampanje v ameriškem časopisju, je bilo vse skrbno in previdno zasnovano in negovano.

Noben slučaj ni mogel producirati povodenj "komunističnih" ki poročajo takozvane uspehe Titovih razstresenih čet komunističnih gerilcev. Samo navadne okoliščine niso mogle čudno naglo in istočasno napolniti časopisne kolone drugače pametnih in verodostojnih ameriških časopisov in revij s Titovo propagando, dočim so bile prav tako čudovito naglo opuščene vse ugodne vesti o Mihajloviču.

Vestnemu ameriškem poročevalcu, ki je bil treniran in ki je dobil izkušnje na Balkanu, zlasti pa v Jugoslaviji, je mučno, ko vidi, kako je ameriška publika nasleda vrtoglavi vestem tujezemske propagande. Še bolj je pa nerazumljiva in zagonetna vloga, ki jo igra ameriško časopisje, revije in radio, ki gradi ta nevaren balkanski privid v oblaku. Stališče ameriškega državnega oddelka in urada za vojne informacije, ki sta dala komunističnim partizanom več kot samo molčeče dovoljenje za pohod v Jugoslaviji, je nabito kot je nabit howitz.

Zakaj gre angleška politika, in to z vedno večjim uspehom, na to, da podpira blatenje jugoslovanskega lojalnega poveljnika, njegovega kralja in njegovih borcev? In še važnejše je vprašanje: zakaj se je začela politika Zed. držav obračati direktno v nasprotno smer, kot pa bi jo zahtevala naša obljuba in častna beseda, da gre proti Mihajloviču in za Tita in partizane?

Zadržanje Anglije, imperialistično kot je, je bolj razumljivo, kot je pa naše. Politika zahteva, da se mora Anglija sedaj vdati ruski črni roni na Balkan, ako hoče v zameno za to dobiti proste roke v zapadni Evropi, da obdrži oprijem na Indiji in Afganistanu in da si obdrži, kar bo še mogla v Perziji.

To nenadno preseljanje angleške politike v mrzle politične račune in proč od držnih, visokih besed o samoodločevanju malih narodov, so bili kot mrzel curek vode na vlade, ki so se zatekle pod njeno varstvo v črnih dneh nemške nadsile. Churchillov govor v poslanski zbornici 22. februarja 1944 ni bil zame nobena bomba. Prišel mi je pa kot dokaz, da se je Churchill, ki ustvarja za Anglijo tujezemsko politiko, ko je povzdigoval Tita in direktno napadel "nekaj" Mihajlovičevih poveljnikov, vdal brezobzirnemu podjarmljenju Jugoslavije od strani Rusije. To, da se je Anglija uklonila vedno večjemu pritisku Rusije na Poljsko, Jugoslavijo, Baltiške dežele in Finsko in vedno večji nagib Zed. držav v isto smer, je po mnenju turških ekspertov povzročilo, da so bili v februarju nenadno prekinjeni dogovori med angleškim in turškim generalnim štabom.

(Dalje prihodnjič.)

Nekoliko zgodovine

P. BERNARD AMBROŽIČ OFM.

II.

V naslednjih člankih posežem še bolj nazaj.

Kakor hitro so pričeli prihajati glasovi iz starega kraja, da se tam vrši oborožen odpor zoper okupatorje stare domovine, je meni pričelo prihajati na misel, da se utegne ta odpor pretirano poudarjati na škodo, dejal bi, kulturnega odpora. Saj je bilo takoj veliko vprašanje, če bo naš majhen narod mogel ohraniti svoj obstoj, svoje življenje, kaj šele svoje težko pridobljene kulturne vrednote na narodnem, verskem političnem in gospodarskem polju. Če bi se sam oborožen odpor preveč poudarjal in pretirano vršil, je bila gotovo ogromna nevarnost, da se bo delo na drugih poljih zanemarjalo.

Še preden se je kaj pridalo o partizanih, oziroma komunistični revoluciji, sem se trudil, da bi se med nami in tudi tam doma podčrtala nujna potreba močnega odpora v notranjem življenju naroda. Čeprav bi narod na zunaj ne mogel prav veliko storiti za odpor, naj bi vsaj na znotraj vestno čuval svoje pridobitve na kulturnem polju zadnjih desetletij.

Za ameriško javnost je bilo kajpada potrebno govoriti in pisati o oboroženem odporu Jugoslovancev in Slovencev posebej, zakaj Amerika bi vsekakor to najhitreje razumela in znala ceniti. Za Slovence same se mi je pa zdelo mnogo bolj potrebno, da se poudarja oni drugi odpor — kulturni odpor.

V tem smislu sem si zamislil svoje skromno delo. Za Ameriko sem napisal posebno brošuro pod naslovom "Jugoslavia's Contribution" (Prispevek Jugoslavije v prid Zaveznikom.) V tej brošuri nisem omenjal ne Mihajloviča in ne Tita, ne četnikov in ne partizanov, ampak sem ves oborožen odpor pripisal narodu samim. Žal, založnik nisem našel in brošura je ostala v rokopisu, kakor je še danes.

Za stari kraj sem govoril na radio, najprej na Columbiji, pozneje na WRUL. Nisem zanemarjal omenjati oboroženega odpora, ali posebne pobude nisem dajal za to. Z drugo besedo: ščuval nisem. Opozarjal sem neprestano, da Zavezniki priporočajo podjarmljenim narodom: Čuvajte skrbno svojo narodno kri! Hranite jo za čas, ko bo nujno, da vsi z nami vred storite svojo dolžnost. Priporočal sem slovo in zlasti enodušni odpor na kulturnem polju. To se pravi, naj ljudje doma ohranijo trdnost narodnega značaja sprčo ogromnega pritiska tujcev ter se duševno ne dajo vklentiti v suženjske okove tujcev. To so bile glavne misli, ki sem jih spet in spet poudarjal. Ameriška cenzura je moje govore večinoma zelo pohvalila.

Isto misel sem skušal razširati tudi med nami. Napisal sem na primer za rajno revijo *Cankarjev Glasnik* članek pod naslovom: Kulturni odpor v Sloveniji. Napisal sem drugi članek v isti list: Ljubljanska Pokrajina v plamenih. Oba članka sta izšla tisto leto pred smrtjo lista pod šifro I. Miran. Bila sta dobro sprejeta, saj so mi celo nagrado prisodili. Dobil je le zato nisem, ker je g. Medvešek hotel vedeti, kdo piše, ali pa plačal ne bo. Tako je ostalo.

Približno v istem smislu je bila pisana dolga vrsta člankov pod naslovom: "Naše stališče," ki so izšli brez popravkov v *Glasi Naroda* na uvodnem mestu. In drugo vrsto člankov v istem listu pod naslovom: "Slovenija, kam ploveš?" Mnogi so ugibali, kdo jih piše, naj zdaj zvejo. Še danes me ni sram ti-

stih člankov, le da bi radi spreminjenih razmer pač eno ali drugo reč danes drugače zapisal. Takratni urednik Glasa Naroda, Mr. Hude, je tiste moje članke visoko cenil in jih tudi v uvodu toplo priporočil. Današnji urednik istega lista, Mr. Hude-Krašnja, seveda drugače misli o njih. Kaj hočemo?

Se marsikaj takega sem napisal, večinoma brez pravega podpisa. Mislim sem, da bo tako več zaleglo. Toda plaz se je bil sprožil in ustaviti ga ni bilo mogoče. Iz starega kraja so prihajala poročila o "dvotirnem" oboroženem odporu, tu med nami se je več in več govorilo samo o oboroženem odporu in samo ta je nekaj pomenil. Vse druge reči so stopile v ozadje. Vrh tega se je naša javnost tudi bolj in bolj oprijemala prepričanja, da so samo partizani ti, ki nekaj storijo in bodo končno storili — vse.

To je bilo slabo za one doma in slabo za našo "slogo" tu. Zlasti je bilo slabo, da se je začelo tu med nami na vsa usta govoriti in pisati: Vse drugo mora počakati ali magari izginiti, danes govori v naši stari domovini zgolj orožje. Od uspeha ali neuspeha oboroženega odpora je odvisno vse drugo. Moja misel se je zdaj posvetila delu v drugo smer. Obžaloval sem, da je to mnenje prevladalo, toda če že je, skušajmo vsaj preprečiti, da se ne ukorenini strankarsko poveljevanje te ali one oborožene skupine v starem kraju. Ako se to zgodi, je naša sloga ne samo v veliki nevarnosti, ampak že zapisana smrti.

O tem prihodnjič.

Izvanreden pogreb

Zadnje sredo, 10. maja, se je izvršil ali vršil na izvanreden način svečan pogreb svetnika (duhovna) kakor navadno imenujejo Srbi svoje duhovnike, v osebi Rt. Rev. Nikodim Stojakoviča, ki je bil ob enem tajnik vladike pravoslavne cerkve škofa Dionisija, katere sedež se nahaja v Libertyville, Ill. (Imenovani je tu začasno nadomestoval, ker niso imeli župnika).

Kakor je bilo že poročano, je umrl v soboto 6. maja. V nedeljo je bil položen v cerkvi Sv. Save. Ker je bil poznan širom Ohio in Pennsylvanije, kjer je služboval v raznih župnijah, in kot tak bil tudi povsod priljubljen, za to so prihajali iz teh krajev cele tri dneve vsi, ki so ga poznali. On je bil zelo miroljuben in pa učen mož. Do nas Slovencev je izkazoval veliko naklonjenost, pomagal je ustanoviti Jugoslovanski klub in se udeleževal sej, slišali smo ga tudi nastopiti kot govornika, kadar se je šlo za narodno stvar. Bil je ljubitelj svojega naroda in odločen Jugoslovan. Ko se je pričela prva svetovna vojna, je odšel takoj nazaj v domovino in se podal v vrste bojujočih se armad, potem se je zopet vrnil in služboval v več farah in povsod pridobil naklonjenost faranov. Bil je ob enem tudi učitelj dramatike in petja in je izposloval, da je vlada pošiljala domače knjige za domače šole.

Vse to so njegovi ljudje, Srbi, znali ceniti in so mu ob njegovem slovesu tudi izkazali zadnje čast z velikim spoštovanjem. V sredo ob 10. uri se je začela svečana zadušna služba z dolgimi molitvami po njih obredih. Udeležilo se je 14 duhovnikov in škof, Dionisij, ki je dospel iz Libertyville, Ill., ki je tudi vodil svečana opravila, ki so trajala pol drugo uro neprenehoma. Svečan je bil pogled na duhovništvo, stoječe okrog krste, ki so izvajali molitve pevajoč, vrstče se drug za drugim, vsak je pel druge molitve in na drugi način z gla-

som izrazil sožalje v besedah molitev. Končno, je vladika imel žalni govor, na kar se je od njega poslovil s priklonom in poljubom, na kar so sledili vsi drugi duhovniki in za njim ljudstvo. Cerkev je bila polna ljudi.

Krsto so dvignili duhovniki in jo nesli do voza, kjer je bilo zbranega nebroj občinstva pred cerkvijo, ki je bila žalno okinčana. Truplo je bilo od tam odpeljano na železniško postajo, na kar je bilo odpeljano v spremstvu Mr. Dušan Silackija in drugih v Libertyville, Ill., kjer se je vršil pogreb v petek v grobnico, kjer so pokopani že mnogi njih svetniki, na pokopališču samostana Sv. Save, kjer ima svoj sedež njihov vladika Dionisij. (P. S. Ta kraj sem imel enkrat priliko obiskati, lep kraj je.)

Rajni, blagopokojni župnik je za časa njegovega službovanja v Clevelandu izposloval, da so župljani kupili to cerkev, katere jimi služi za cerkev in narodno upravo. Da si niso župljani navajeni redno obiskovati cerkve in imeti spoštovanja do svojega duhovnika kakor je to bolj v navadi rimokatoličanov, so pa pokazali veliko sočustvovanja za tega. Z njim so veliko zgubili. Blag mu naj ostane spomin. Večnaja pamjat.

Anton Grdina

Ob 30 letnici Doslužencev

Te dni praznuje Samostojno podporno društvo Dosluženci 30 letnico svojega obstanka. Zato pa je članstvo sklenilo na svoji seji, da se ta društveni jubilej tudi primerno proslavi. Članstvo se zaveda, da današnji časi niso primerni za velike reklame in prireditve in ljudstvo tudi nima dosti časa za take stvari, dokler traja vojna.

Seveda, 30 letnica se pa tudi ne more kar tako prezreti in zato so člani sklenili, da se priredi domača zabava v soboto 20. maja v Sokolski dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Pričetek ob 7:30 zvečer.

Društvo kot tako vabi vse svoje člane in prijatelje, da posetijo to našo proslavo 30 letnice. Pripravljena je dobra godba in prvovrstna postrežba, vstopnina prosta. Na svidenje,

John J. Kikol, tajnik.

Dobro je šlo

Girard, O. — Volitve so za nami. Naš kandidat Frank J. Lausche je za enkrat zmagal, ampak sedaj bo pa treba zavihati rokave, ko vidimo, da je republikancev kar 119,393 več glasovalo kot pa demokratov. Seveda je mnogo med republikanci takih, ki sedaj niso hoteli vzeti demokratske glasovnice, a bodo gotovo pri jesenskih volitvah volili za demokrate. Saj jih imam jaz sam že nekaj ducatov na listi. Tako je treba nam vsem agitirati.

Nikakor se ne smemo preveč zanesti in misliti, da bodo že drugi naredili brez nas in da bo brez nas zmagal in dobil zadosti glasov in da mi itak ne bomo imeli nič od tega, če volimo ali ne. Če prav premislimo, imamo mi jako veliko, če volimo. To bo čast in ponos za nas vse Slovence in to ne samo v državi Ohio, ampak po vsej Ameriki in tudi v starem kraju. Da ne bomo mislili, da smo prišli samo premog kopati v Ameriko ali pa, da tako živimo iz dneva v dan, da nam le čas mine.

Cenjeni Slovenci, Hrvati in sploh vsi Jugoslovani. V primarnih volitvah je bilo deset kandidatov za guvernerski urad. Ali bi ne bilo častno za nas vse, če pošljemo sina našega naroda v Columbus in bo imel oblast nad yso državo Ohio? Ali ne bo to v ponos vsem Slovanom, če bomo lahko rekli, da je Slovenec guverner države Ohio? Kaj vi mislite o tem. Slovenci v Girardu so se dobro pokazali, čast jim zato.

Girard je republikansko mesto. Tukaj živim že od leta 1903, pa je bil v vsem tem času samo en demokrat za župana in to v teku 40 let. Iz tega sodite, da je pri nas precej težko za demokrate, a je kljub temu dobil kandidat Lausche lepo število glasov.

Torej, Jugoslovani, sedaj imamo čas in priliko, da se potrudimo in seženimo našega rojaka iz njegovega rojstnega mesta Clevelanda v Columbus. Torej naprej do zmage v jesenskih volitvah. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine in Frank J. Lauschetu pa želim častno zmago jeseni.

John Anžiček.

Hvala enim in še drugi se priklasite

Zadnji in ta teden se vrši kampanja za zbiranje darov za sirote, to je, kampanja prispevkov za katoliško zavetišče, za katerega upam, da ve vsak rojak. Ta ustanova je v Parmadale (blizu Clevelanda), kamor sprejemajo sirote brez staršev. Kdor želi storiti kaj dobrega in podpreti najbolj potrebno ustanovo izmed vseh ljudskih ustanov, naj postane član te ustanove.

Kampanja je kratka. V tem času ne bo mogoče obiskati vseh ljudi in društev. Zato pa naj bi se sami prijavili. Ne zamudite te prilike in take podpore ne odrecite. Taki katoliški zavodi osrečijo zapuščene sirote, kajti mnogi, ki pridejo v ta zavod so bolj srečni in imajo boljše vzgojo, kot jo imajo nekateri otroci doma pri svojih starših, ki se iz enega ali drugega vzroka ne morejo dovolj zanimati za vzgojo svojih otrok. V teh zavodih so osebe, ki so učene nalašč za to in ki se bavijo samo z vzgojo. Koliko sirot se je že izšlo iz teh zavodih ter dobilo potrebno izobrazbo za življenje in mnogo teh je doseglo že prav častne službe.

Želim, da si v poletnem času ogledate ta zavod ter se sami prepričate o vsem, kar je narejeno za vzgojo onih, ki so ostali največji reveži na svetu — brez staršev. Vsak, ki si bo ogledal te prostore, bo prav gotovo z veseljem postal podpornik tega zavoda. Vsak najmanjši dar je z veseljem in hvaležnostjo sprejet. Če vas mogoče ne bodo obiskali nabiraleci na vašem domu, ste prošni, da oddaste svoj dar in se vpišate v to dobrodelno družbo v naši slovenski banki, The North American Bank Co. Pripravljen pa sem obiskati take, ki bi jim ne bilo mogoče samim se zgledati ali osebno priti v našo banko. Samo pokličite me.

Do sedaj so se odzvala sledeča društva: iz fare sv. Lovrenca društvo sv. Frančiška št. 63 KSKJ \$25 in društvo sv. Jožefa št. 146 KSKJ \$10.

Dalje so darovali po \$10: društvo sv. Vida št. 25 KSKJ, (Dalje na 3 strani)

POZOR!
Pri fari sv. Vida
bodo jutri večer
dali posebno
nagrado

**\$25 vojni bond
kot nagrado pri vračih
pri prireditvi
ki jih prireajo ob
petkih pod cerkvijo
ob 8:30 zvečer
Pridite in pripeljite
prijatelje!**

Tako me bode pri strani, morem počakati konca igre, pak moram kar zdaj povedati kako smo jo zaključili. lani sva res mečkala, da nikomur podobno. Ko je po polnoči porinil zadnji od sebe, je slovenski izročil deče zgodovinske besede ne igram več, vaju gledalumba, da bosta vedela.

Tem Kushlanovim besedam se bil jaz v kakem drugem čaju iz dna srca smejal, tak pa previdno molčal in pri svojo izgubo. Ker ni se samo Leo na izprehod, pri njem v bageru sem sedel tudi jaz. Jim nam je reč oba prav po gentilem našgal.

Ko je Jim prešel dno nočni šit, naju je veselo dal, potem pa izrekel nasledbo: "Vidva bosta pa se jalsala po Ameriki, da se Nisem se mogel premagati ne bi tudi jaz nekoliko cal Poldeta in sem mu pripomnil: "Leo, če bi mesto tebe, bi si kupil ta tovg orlgice, pa bi na tiste raje kot marjaš. Pa ne zata prijazni nasvet."

Leo je nekaj godrnjal seboj, kar je cikal na rami, imke, kot ablaularji in bližnje sorodstvo, naglas kel pa nič, ker je prevleč veki in pod pričami zelo zine.

France, ki je imel dan poln dela in skrbil, bil ušel zgodaj v kamro, kadar je igrala druga mizi dajala od sebe kot predloge in protipredloge mi in dajala duška svojim čnim čutilom z glasnim klici, je njegova cirkusni trenutek odnehala in se planilo par zelo slabih ki jih radi strogih postav ne smem deti na pavu.

Jim je bil razigran, smo nehali in zdelo se mi, trebno in na mestu, da del ves svet, zato je bral ga svarila povzdignil svoj in zakrožil: "Od Celja je je ravno polje, tod se eno zauber dekle ... pa mogel primakniti se prifrčal iz štelbela čdesni čevljev ob spremljevalcega simfonicega stru iz grla: "Če ne bo gmah, se bo še kdo spremljeval od Celja do Zaleca, vrat te kempe, pa vsevotobidah, pa se ne bo gledalo, kam bo padlo, ali padlo. Ali ste ljudje, da se boste zdaj pa se ste vso noč razbijali po je kanonada tam pod prav reva v primeri s

Hude so bile besede, blike iz kamre in padla sladka binkoštna posica mehka srca. Protestno jo našega zaspanega smo vzeli z velikim njem na znanje in se počitku.

Jaz sem Jima še zadnjič posvaril: "Pa boš zopet premetaval po fi, kot si se sinoči. Enkrat se prevali na mojo pa bova vzela ločitev tovarništva; tako na to be bom brenil, da bo svoje kosti po tleh ne koncu sobe."

"Ti, pa kdo še drugi rad vedel Jim. Toda jaz ostal dolžan odgovora, dal povod za kakšno debato, v katero bi gotovo posegla ekspedicija be, kjer je bila parna močno na delu.

Pa je upihnila luc pesem in tudi naša noč za tisto našo dosluženo noč in na svidenje jutri

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Elizabeta sliši vsako besedi-
co. Jozuata gre klicati človeka,
pred katerim je imela velik
strah. On jo je vedno nadle-
goval z svojimi ljubezenskimi
ponudbami, in ona ga je vsako-
krat zaničevanje zavrnila, ker
njeno srce je bilo že oddano
Edwardu. Ona je vedela, da je
Jozua vsega zmožen in radite-
ga je bila v smrtnem strahu
pred njim. Njegov načrt, nje-
govo maščevanje se je nana-
šalo na to, ker ga je vedno od-
ločno zavračala. Hotel ji je
vsekati srčno rano s tem, da ji
odvzame otroka.

Toliko bolj pa se ji je nase-
ljeval strah v srce, ker je pri-
čela nastajati zunanji tema.

Prestrašeni otrok se stiska k
svoji materi in jo objema z ob-
jema rokama. Raje smrt, kak-
or da si pustim otroka od-
vzeti!

Oba moža si še nekaj nera-
zumljivih besed šepetata, med-
tem ko izstopita na prosto. Sli-
šala je da je en jezdec odhitel
na konju, in da drugi straži
pred vratni hišice. Ona je
premišljevala, kaj naj stori?
— pride li Jozua, človek, kate-
ri se ji je prignusil v dno srca
z njegovim sirovim obnaša-
njem. Ljubi moj Edward pri-
di, zakaj si se tako oddaljil!
Pridi in varuj me!

Ona posluša. Vse je bilo tiho
zunaj. Patrick je odšel, in sa-
mo enakomerni koraki so se ču-
li, kateri so ji povečevati boja-
zen.

Kaj naj storim? Rešiti mo-
ram svojega otroka, in sebe, re-
šiti za vsako ceno! Ne smem
v hiši ostati, in tudi ne pričako-
vati Jozuata tukaj, ta misel jo
je navdajala z obupom. Jaz
moram k Edwardu, moram za
njim, akoravno je bil že daleč
proč od nje. Nimam na svetu
drugega branitelja kot njega.
Izgubljena sem, če ostanem še
tukaj, kjer njeno upiranje pro-
ti taki sovražni sili, bi bilo brez-
uspešno.

Ne morem pobegniti. Jim me
straži. Če bi tudi poskusila, bi
se mi ne posrečilo.

Ni toraj nobene pomoči, no-
bene rešitve? Ja, ko bi moj oče
še tukaj bil, toda on se nahaja
v Dorothy-rudniku, ali tam v
bližnjih hišah.

Obupnost, katere se je je po-
laščala, ji vsili misel, da bi se
ji mogoče posrečilo uteči in s
tem rešiti sebe in svojega ljub-
ljenega otroka.

Jaz moram kje v kakem skri-
vališču na Edwardov povratek
počakati, ali mu slediti. Pri-
njem, to je vedela, da bi bila
na varnem, njegova ljubezen jo
je tolažila in to je bilo edino
njeno sredstvo tolažbe.

Tu ji pride nekaj na misel,
neka izvanredna odločnost.
Čumnata ozadja ima eno okno,
če bi ona otroka k sebi stisnila,
bi se ji mogoče posrečilo skozi
malo okno splaziti se. —
Ozadje hišice je bilo prosto, ker
Jim je stražil samo sprednji
del. Poda se na delo, — in če
bode otrok molčal se mi mo-
goče posreči beg. Kdo bi mo-
gel naprej vedeti, kaj bode ot-
rok storil, to malo nevedoče bit-
je, namreč, balo se je tujih lju-
di, vendar pa ni spoznalo, za-
kaj da se gre. Če zajoka kaj
potem? —

Elizabeta mora, njej v var-
stvo izročenega otroka rešiti,
ta misel jo premaga in zamori
vse druge neprijetnosti.

Ona posluša nekoliko časa —
vsi njeni živci pa so bili skrajno
napeti — pred hišico hodi
Jim, ta črna kreature Jozuato-
va, sem in tja. Otrok se je po-
miril v materinim naročju.

Ta trenutek moram izrabit, ne
smem dalje obupavati, ker v
kratkem času se zamore že Pa-
trick z Jozuatom povrniti.

"Sedaj ali nikoli," mrmra
Elizabeta, in stopi iz sobe v
čumnato. Bila je temna. Zunaj
pa se je počelo zopet bolj in
bolj svitati, in zamoglo se je
spoznati pri oknu, da se meseči-
na razširja s svojo blede svetlo-
bo.

Elizabeta pristavi k oknu
stol, stopi na njega in pogleda
oprezno na vse strani skozi ok-
no.

V ozadju hišice ni bilo vide-
ti, ne slišati človeškega bitja.

Držeča otroka v naročju, se
splazi skozi okno na prosto. Tu
postoji, prisluškuje nekoliko
časa, da se prepriča o varnosti.
Tresla se je kakor šiba na vo-
di, da bi jo otrok ne izdal.

Odločilni trenutek je napo-
čil.

Luna je razširjala svojo ble-
de svetlobo po mirni zemlji.
Vse je bilo tiho, iz daljave je
pa prihajal ropot strojev, s ka-
terimi so ljudje garali noč in

dan v srebrnih rudnikih.

Jim je bil odpredaj hišice in
raditega ni mogel videti, kaj
se godi zdej nje.

V tem trenutku se zasliši ne-
ko peketanje — to so gotovo
jezdca.

Pride-li Jozua s Patrickom?
Ali jim je prišel nasproti? Po-
tem je Elizabeta predolgo ča-
kala.

Brzlih korakov hiti k obrežju
jezera. Bilo je tam jako moč-
varno, tako, da se ji je pri vsa-
kem koraku vlrilo — toda na-
prej, brez prestanka jo je ti-
rilo naprej. Veter ji je odna-
šal obleko, in se poigraval z nje-
nimi krasno-dolgimi lasmi. Sti-
skajoča k sebi otroka, hiti v
smeri proti gozdu, da se tam
vsaj trenutno skrije pred tolo-
vaji.

Tu zagleda s Patrickom bli-
žajoči se hišici Jozua ubežnico.
Pridrži konja in pokaže na be-

žečo postavo.

"Nič tukaj, Mr. Jozua, nič
tukaj!" zagotovi Patrick zma-
jaje z glavo, "Jim je na straži
pred hišico, kdo ve kaj je tam!"

Vseeno pa Jozua ne veruje
besedam, toda hoče se prepri-
čati. Spodbode konja in zdri-
ja k hišici, pozove Jima, kate-
ri mu zatrdi, da je Elizabeta v
nji.

Bliskovito skoči Jozua s ko-
nja in hiti v notranjščino hiše.

Išče na okoli, toda zaman,
vse prazno, postelja nedotak-
njena in okno čumnate odprto.
Jim in Patrick mu sledita v
hišo.

"Ti si jo pustil ubežati," za-
vpije Jozua ves raz sebe, "med-
tem ko si ti spredaj stražil, je
ona dosegla prostost in tako
utekla z otrokom. No, ne ute-
češ mi!"

Vsa s sebe hitita Jim in Pa-
trick s hiše.

(Dalje prihodnjič)

PREVZEM GOSTILNE

MR. in MRS. JOHN MODIC sta prevzela gostilno

na vogalu E. 123 St. in Harvard Ave.

MODIC CAFE

kjer bosta postregla svojim gostom s finim žganjem,
pivom in vinom. Rojakom se priporočata za obilen
poset, kjer bodo dobili vedno dobro in prijazno po-
strežbo.

ZA NOVO ŽIVLJENJE!

ODSLE so v novo življenje pol-
no novih zanimivosti, novih
ljudi, novih krajev!

Da, v ženskih armadnih korih
najdejo te ženske zabavo in dogod-
ke, kakršni se jim ne nudijo nikjer
na svetu danes. Še pred kratkim
so bile ženske kot ste vi... učite-
ljice, pisateljice, knjigovodkinje,
risarke. Zdaj so zapustile nepo-
korno in nezadovoljivo civilno živ-
ljenje za veselo, zadovoljivo službo
v WAC!

• Izberejo si katerokoli izmed 239
del.

• Lahko zahtevajo okolico v tej de-
želi, kamor bi bile rade poslane,
ali pa prosijo za službo čez morje.

• Dobivajo \$50 na mesec za zače-
tek... in povrh hrano, sobo,

zdravniško in zobno postrežbo,
kar vse da zastoj armada.

• Živele bodo s prijaznimi, zani-
mivi ljudmi iz vseh delov dežele
— navadile se bodo srečavati lju-
di — razvile osebnost in samostoj-
nost.

• Imele bodo važen in zelo vitalen
del, da bodo pomagale Ameriki
DOBITI VOJNO!

Ako ste v starosti med 20 in 50,
vas čaka novo življenje in vse, kar
gre zraven. Za prijazne informa-
cije, ne da bi se v kaj zavezale, pi-
šite, telefonirajte ali pridite v ar-
madno rekrutno postajo, 1918 E.
6th St. med Euclid in Superior. Od-
prto od 9:00 zjutraj do 8:00 zve-
čer vsak dan razen v nedeljo. V
soboto do šestih zvečer. Telefon
MAin 8895.

ZA NOVO ŽIVLJENJE se pridružite WAC

Ta oglas je priobčen od civilno navdahnjenih firm in posameznikov v interesu
narodnega vojnega napora.

1875

1944

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostni naznanjamo vsem sorodnikom
in prijateljem žalostno vest, da je angel smrti posegel v našo
družino in odnesel s seboj v večne višave dušo naše prav iskreno
ljubljene mame

MARY TURK

rojena Pirman

Dne 17. marca 1944 ob pol štirih popoldne so umrli po štiri
mesečni bolezni. Dobro pripravljeni za zadnjo uro, so mirno in
potrpežljivo prenašali poslednje dni svojega življenja.

Na temu mestu se hočemo prav lepo zahvaliti duhovniku
hrvatske župnije za prvi obisk v Lakeside bolnišnici, kjer so se
naša ljuba mama zdravili celi mesec. Prav lepa hvala Rev. Bom-
bachu iz Euclid, O., za obisk, ko so bili pri sinu Jim Turk. Na-
dalje se prav lepo zahvalimo Monsg. B. J. Ponikvarju, ki so jih
obiskali na domu hčere Frances Jaros, 1449 E. 84 St. V veliko
tolažbo ste nam bili. Prav lepa hvala vsem trem duhovnikom, ki
so prisostvovali pri sv. maši in sicer: Monsg. B. J. Ponikvar, Rev.
F. Baraga in duhovnik od druge župnije, katerega ime ne vemo.

Posebna hvala Mrs. Jennie Muhič, E. 43 St., in vsem, ki so
jih obiskali v bolezni. Prav iz srca se hočemo lepo zahvaliti na-
šim zvestim in dobrim prijateljem, ki so prišli pokropit in molit
za našo ljubo mamo. Ne moremo z besedo povedati kako se po-
čuti človek v tako veliki žalosti, koliko lažje se prenese, ko čuti,
da ni zapuščen od svojih dragih, in prijatelji so največja tolaž-
ba v tem času. Najlepša hvala vsem trem duhovnikom Immacu-
late Conception cerkve, ki so prišli pokropit in molit za našo
ljubo mamo. Prav lepo zahvalo naj prejmejo Monsg. B. J. Po-
nikvar za molitve v kapeli in spremstvo do groba.

Lepa hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše
naše iskreno ljubljene mame: Rev. Ralph Urajner, ki so brali sv. mašo v njih fari, v
Milwaukee, Wis.; Mr. in Mrs. Jaroszevski; Mrs. Frances Snyder; Mr. in Mrs. Andrew Centa
in družina; Mr. in Mrs. Larry Suhadolnik; Mr. in Mrs. Frank Modic st.; Mr. in Mrs. Vince
Pontoni; Mr. in Mrs. James Mance; Mr. in Mrs. Krajčič; Mrs. George Nunney; Mr. in
Mrs. George Pepara; Mr. in Mrs. Zakrajšek in Centa; Mr. in Mrs. Jennie Muhič; Mr. in
Mrs. Muhič in družina; Mr. in Mrs. W. J. Javaj; Mrs. Pauline Stampfel; Mr. in Mrs. Joseph
Modic; Mr. in Mrs. Ponikvar; Mr. in Mrs. Edward Zalosny; Mr. in Mrs. Nick in Ann
Stramsky; Mr. in Mrs. Mary in Jack Turk; vnuki in vnukinje; Wally, Timmy, Carrol,
Jean Unger; Mr. in Mrs. Mance; Lillie Pastirak in Mary Madewith; Mrs. Anna Millac;
Miss Bessie Gassiliere; Mr. Pižem; Miss Donna Phillips, vnukinja; Mr. August Austri;
Mr. Joe Traina; Mrs. Jennie Cimperman; Mrs. Marijeta Mestek; Mr. Anton Kostelo;
Mr. in Mrs. Joseph Rolih; Mr. in Mrs. Rose Krajc; Mr. Jack Mohorčič; Mrs. Rose Cimper-
man; Mr. Pirnat; Mr. in Mrs. Andrew Zakrajšek; družina Fator; Mrs. Rose Krall; Mr. in
Mrs. Math Tekavec; Mr. in Mrs. Anton Tekavec; Mr. in Mrs. Andrej Bajt; Mr. in Mrs.
Anna Močlinikar; Mr. in Mrs. Frank Kapla; Miss Molly Lourin; Mrs. Mary Mohorčič;
Mrs. Agnes Falceti; Mrs. Anna Stifter; Mrs. Mary Kocjan; Mrs. Tony Šivec; Mrs. Frances
Heglar; Mrs. Zavadnik in Josephine; Mrs. Frances Senk; Mrs. Frank Martinčič; Mrs.
Martha Burns in Miss Anna Grattan; Margaret Stakich in Eleanor Sadler; Mr. in Mrs.
Antonia in Anton Zidaršič; Mrs. Pirnat; Mr. in Mrs. Jack Bonča; Mr. Frank Zupančič;
Mr. in Mrs. Felix Dybzinski; Mr. in Mrs. Joseph Skelly; Mrs. Anna Grdane; Mr. in Mrs.
John Gradišar; Mr. in Mrs. Anton Anzlovar; Mr. Anton Vidervol; Mr. in Mrs. Joseph
Sumrak; Mrs. Mary Benčin in družina; Mr. in Mrs. L. Debeljak; Mrs. Straus; Mr. in
Mrs. Alex Gudalis; Mrs. Mary Palčić; Mr. in Mrs. Mary Križmančič; Mr. in Mrs. Angela
Mlakar; Mr. in Mrs. Frank in Jennie Košmerl; Mr. Joe Meden; Mr. in Mrs. Joseph Russ;
Mr. in Mrs. August in Mary Cesen; Mrs. M. Zupančič; Mr. John Renko; Mr. in Mrs.
Anton in Mary Zaller; družina Rudolf Ottončar; Mr. in Mrs. Koseglav; Mrs. Theresa
Hrovat; Mrs. Mary Naglič; Mrs. Mary Pristov; Mr. Frank Anzlovar; Mr. Tony Hren;
Mr. in Mrs. John Wittlinger; Donna in Millie Phillips; vnuk Ronald Turk; vnuk Allen
Turk; Mrs. Helen Terepka; Mr. in Mrs. Joseph Badalick; Mr. in Mrs. Frank in Lillian
Lopatich.

Lepa hvala vsem, ki so poslali tako lepe vence in okrasili njih zadnji počitek med
nami, tako da je zgedalo kakor lep vrt spomladi: Hči Mrs. Jennie Muhič in družina; hči
Mr. in Mrs. Walter Unger in družina; hči Mrs. Millie Phillips; hči Mrs. Frances in Jerry
Jarosz in družina; sin Mr. in Mrs. Joseph in Helen Turk; sin Mr. in Mrs. Jack in Mary
Turk; sin Mr. in Mrs. Tony in Sylvia Turk in družina; vnuki Anthony in Allen Turk; Patricia
Jarosz; Donna Phillips; pravnukinja Lorine Laurin in Richy Turk; Mr. in Mrs. Eddie
in Jean Laurin; Mrs. Mary Palčić in hčer Mary Palčić in Anton Avsee; Mr. in Mrs.
Anton in Mary Zaller; družina Muhič; Mr. in Mrs. Krajc in družina; Mr. in Mrs. Frank
Modic ml.; Mr. in Mrs. Andrew Zakrajšek; Mr. in Mrs. Jennie in Joe Ponikvar; Mr. in
Mrs. Joe Bevič in družina; Cpl. Robert Cafardi in družina; Mr. in Mrs. J. Wittlinger;
Mr. in Mrs. Toma; Mrs. Zadnik in hči; Jack & Heintz Associates; Employees of Ohio
Screw Machine Products Co.; društvo Sreca Marije, staro; Mr. in Mrs. Joe in Helen
Turk ml.; Mr. in Mrs. F. N. Wibert; Mr. in Mrs. C. Hughes; Miss Mary Mahevka in
Louis Covell.

Iskreno se zahvaljujemo nosilec krste in vsem, ki so se udeležili pogreba z avto-
mobili, in sicer najlepša hvala: Mr. Anton Zallar; Mr. Michael Mance; Mr. Joe Turk;
Mr. Jim Turk; Mr. Anton Turk; Mr. Frank Modic; Mr. Nick in Ann Stromski.

Našo zahvalo tudi izrekamo Zakrajškemu pogrebniemu zavodu za vse-stransko
postrežbo in pomoč ter tolažbo v dneh naše britkosti, kot tudi za vzorno urejen pogreb.

Vam preljuba, zlata, nikdar pozabljena naša mama, pa želimo, zdaj, ko so Vaše
ljubeznive oči zaprte in Vaše pridne in skrbne ročice sklenjene, naj počivajo vaše koščice
tam ob strani našega ljubega ata. V življenju sta bila trdno zvezana. Kakor vaju je ločila
smrt atova, vaju je združila sedaj smrt Vaša. Za vse bi se Vama radi zahvalili mi žalostni
do smrti Vaši otroci. Kakor ste Vi nas ljubili, tako smo Vas tudi mi. Nikdar Vas ne
bomo pozabili. Večkrat bomo obiskali Vaš grob in s solzami zalili trato, ki bo kinala
Vaš dom. V veliko tolažbo nam je vse, kar ste nas učili — pošteni in pridni bodite, ste na-
ročali. Še v času, ko ste bili bolni, ste skrbeli. Res, zlati nauki, ki pridejo samo od tako
zlate, skrbne mame kot ste bili Vi. Spočijte se v hladni ameriški zemlji, dokler se ne
snidemo skupaj na kraju večnega blaženstva, kjer ni ne solz ne muk, ne trpljenja — nad
zvezdami!

ZALUJOČI OSTALI:

MRS. JENNIE MAVER, MRS. MARY UNGER, MRS. MIL-
DRED PHILLIPS, MRS. FRANCES JAROSZ, hčere.
JOE, JIM, ANTON, sinovi
ANTON MAVER, WALTER UNGER, ANTON JAROSZ, zetje
HELEN, MARY, SYLVIA, sinuhe
ANTON, JEAN, EDDIE, LORRINE LAURIN; ALBERT, AL-
BINA MAVER; WALTER, TIMMY, CARROL UNGER;
DONNA PHILLIPS; PATRICIA LEE JAROSZ; JOE,
RICHARD TURK; JIM TURK JR.; RONALD in RICHIE
TURK, vnuki in vnukinje
LORRINE LAURIN; RICHY TURK, pravnuka

Cleveland, Ohio, dne 17. maja 1944.